

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/S/1516/1125 van 24 mei 2016
in de zaak 1516/RvVb/0221/S

In zake:

1. de bvba **VERDEMI**
2. de bvba **BAKKERIJ VAN DEN BOSSCHE WIM**
3. de heer **Andy REMUE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Saartje SPRIET
kantoor houdende te 8020 Oostkamp, Domein De Herten,
Hertsbergestraat 4
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 14 december 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het departement RWO, afdeling Oost-Vlaanderen van 19 januari 2015, waarbij aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de herinrichting van de N9 - Grote Steenweg- Oordegem.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9340 Lede, Grote Steenweg en met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie C, nummers 013202, 0132K, 0183Y, 0206R en sectie E, nummers 0024L, 0026C, 0026D, 0026E, 0026F, 0026K, 0026M, 0026N, 0061B3, 0061G2, 0061H3, 0065T, 0066C, 0068E, 0068F, 0069A, 0071D, 0071E, 0071F, 0071G, 0071H, 0071K, 0072H, 0072K, 0073C, 0074D, 0075A, 0076A, 0076B, 0143K en 0143M.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 3 mei 2016, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Plaatsvervangend kamervoorzitter Pieter Jan VERVOORT heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wannes THYSSEN die loco advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Saartje SPRIET verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Veerle TOLLENAERE die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 18 juli 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lede (hierna: de aanvrager) bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“enerzijds de herinrichting van de N9 te Oordegem tussen kmpt 36.9 en kmpt 38.0 en anderzijds het herstellen van bestaande rijweg-, parkeerstrook- en tussenstrookverharding langs de N9 tussen kmpt 38.0 en 38.8.”*

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, gelegen in woongebied, industriegebied, woongebied met landelijk karakter en een gebied voor ambachtelijke bedrijven en kleine en middelgrote ondernemingen.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 10 oktober 2014 tot en met 8 november 2014, worden 2 bezwaarschriften, waaronder een petitie, ingediend door onder meer de eerste en de tweede verzoekende partij.

Het Agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen brengt op 10 oktober 2014 een gunstig advies uit en meldt geen bezwaar te hebben onverminderd de vondstmelding.

De provincie Oost-Vlaanderen deelt op 16 december 2014 mee dat zij geen opmerkingen heeft.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt, hoewel daartoe verzocht, geen advies uit.

De verwerende partij beslist op 19 januari 2015 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen en motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

“ ...

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente LEDE voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Het vond plaats van 10/10/2014 tot 08/11/2014. Er werden 2 bezwaren ingediend. De bezwaren handelen over:

De versmalling van de rijstroken bij 2 rijvakken, het verminderen van het aantal parkeerplaatsen (+ invoeren van kortparkeren), het subsidiedossier, de veiligheid, de bereikbaarheid, geschiktheid N9 als alternatieve route bij problemen op E40, aantasting van het sociale weefsel, de ontwikkeling lokale middenstand en kernversterkende krachten en het gelijkheidsbeginsel.

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen: De versmalling van de rijstroken is een gevolg van de optie om over te gaan naar een snelheidsregime van 50km/u en beoogt een 'natuurlijke vertraging van het autoverkeer. Het aantal parkeerplaatsen vermindert inderdaad significant, maar uit het beschikbare fotomateriaal en de toelichting van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar blijkt echter dat het bestaande aantal parkeerplaatsen erg ruim is en maar voor ongeveer de helft intensief wordt gebruikt. Rekening houdend met een redelijke wandelafstand, lijkt de parkeerbehoefte op de heraanlegplannen voldoende. De aanvrager (het gemeentebestuur is bereid in de omgeving het invoeren van een zone voor kortparkeren te onderzoeken die als aanhorigheid bij een gemeenteweg kan worden aangelegd. De beoordeling van al dan niet terecht toegekende subsidies voor het project maakt geen deel uit van de beoordelingsgronden voor de stedenbouwkundige vergunning. De aanvraag zal in principe de plaatselijke verkeerssituatie veiliger maken door de heraanleg van de rijstroken en de nieuwe paden voor zwakke weggebruikers. Sommige keuzes in verband met de veiligheid, bvb. de plaats van parkeerstrook en fietspad ten opzichte van de rijweg, zijn specifiek plaatsgebonden en niet altijd te vergelijken met andere delen van de heraanleg N9 waar de bestaande verkeerssituatie telkens iets anders is. Dezelfde opmerking geldt voor de bereikbaarheid. In de specifieke situatie in Oordegem zou het verdwijnen van een aantal parkeerplaatsen aan de transitweg en de vertraging van het verkeer kunnen bijdragen aan de kernversterking van Oordegem terwijl meer parkeerplaatsen en behoud van het <transit-karakter van de weg eerder een bestendiging en bevestiging van de lijnstructuur zou betekenen. Klanten en passanten zullen sneller voorbij de lintbebouwing op zoek gaan naar parkeerplaats en kennismaken met Oordegem-dorp. De functie van de N9 als alternatief voor de E40 bij problemen komt niet noemenswaardig in het gedrang. De N9 blijft nog steeds een gewestweg zonder te veel obstakels en een vlotte doorstroming van het verkeer. Onder meer de functie van de N9 als hoofdverkeersweg bepaalt dat sommige functies meer doorwegen bij de gemaakte keuzes. Het afsluiten van de Varkensmarkt en Kerkstraat zal geen te grote invloed hebben op het sociale weefsel en de bereikbaarheid in het algemeen. De gemeentewegen blijven open voor zwakke weggebruikers en het heraangelegde kruispunt Zwaanstraat-Oordegemkouter zal een volwaardig alternatief vormen. De heraanleg vermindert ook het barrièrekarakter van de weg zodat de woonwijk ten zuiden van de N9 makkelijker contact zal maken met de kern ten noorden van de N9. De voorliggende aanvraag is een goed compromis tussen

enerzijds de hoofdverkeerswegfunctie en verkeersvertragende en kernversterkende inrichtingsprincipes. De bezwaren worden niet weerhouden. Het gemeentebestuur kan een flankerend beleid voeren om de impact op de handelszaken te begeleiden.

...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De werken zijn vergunningsplichtig omdat er delen van kasseiwegen worden heraanlegd. De werken zijn functioneel inpasbaar gezien ze resulteren in de verbetering van de ontsluiting van de aanliggende bestemmingsgebieden zonder de hoofdwegfunctie, zoals voorzien op het gewestplan, in het gedrang te brengen. De verkeersveiligheid wordt geoptimaliseerd, vooral voor de zwakke weggebruikers. Het nieuwe gescheiden rioleringsstelsel is noodzakelijke infrastructuur voor de woonbestemming.

De aanvraag beoogt verschillende doelen in het kader van mobiliteit. De vermindering van het aantal rijvakken, de verbeteringen voor de zwakke weggebruikers en het opnemen van de hoofdweg in de 'bebouwde kom' (50km/u), zullen het verblijfskarakter van Oordegem meer benadrukken. De verbeterde fietsinfrastructuur zal het fietsen op de gewestweg zeker stimuleren in vergelijking met de bestaande situatie. Het concept van de 3-vaksbaan met verkeer in beide richtingen en de inherente onduidelijkheid verdwijnt en de kruispunten worden vlotter georganiseerd. Het versleten betonnen wegdek wordt vervangen door KWS-verharding. Een aantal parkeerplaatsen ter hoogte van kruispunten en handelszaken verdwijnt, maar in de bestaande situatie (met bijna effectief parkeerstroken over de hele trajectlengte) lijkt er afgaand op het beschikbare fotomateriaal en verklaringen van de aanvragers toch eerder een overaanbod te zijn. Het 'transit-karakter' van de weg wordt hierdoor ook verder afgebouwd. Er werd een omleidingsplan aan het dossier toegevoegd.

Door het opteren voor overwegend 2 rijvakken in plaats van 3 zal de schaalimpact van de weg op de omgeving en de barrièrewerking verminderen. Het 'auto-deel' van de weg wordt kleiner ten voordele van het leefdorp. De weg wordt beter geïntegreerd in de woonomgeving.

Het ruimtegebruik wijzigt in die zin dat er meer ruimte wordt gegeven aan de zachte meer lokale mobiliteit in functie van de woonbestemming. Zo wordt een evenwicht gezocht tussen de regionale hoofdwegfunctie en de functie van de weg voor de plaatselijke woonomgeving.

Ook visueel-vormelijk zal de heraanleg een zekere impact hebben op het bestaande beeld en karakter van de weg. Naast het verminderen van het aantal rijvakken, zal de groenaankleding het utilitaire karakter van de rechttoe-rechtaan verbinding verzachten.

De cultuurhistorische elementen in de omgeving komen niet in het gedrang. Het beschermde monument (de kerk op +-65m noordelijk) wordt niet beïnvloedt door de werken. Aan de items opgenomen in de Inventaris Bouwkundig Erfgoed wordt niet geraakt.

Het bestaande bodemreliëf wordt niet permanent ingrijpend gewijzigd. De grootste verschillen tussen de bestaande hoogtepeilen en de nieuwe hoogtepeilen zijn rond de 30 á 40 cm.

In verhouding tot de omvang van de werken en het beoogde resultaat zijn de hinderaspecten voor gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen beperkt tot een aanvaardbaar niveau.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen hebben met een aangetekende brief van 16 maart 2015 bij de Raad (ook) een beroep ingesteld dat strekt tot de vernietiging van deze bestreden beslissing. Deze zaak is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvVb/1415/0417/A/0399.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren aan dat zij via een persmededeling recent kennis hebben genomen van het feit dat de N9 in 2016 zal worden aangelegd. Zij stellen dat in die persmededeling niet wordt verduidelijkt wanneer de werken zullen aanvangen en het dus *“mogelijk is dat de werken zullen worden aangevat begin 2016”*.

De verzoekende partijen lichten toe dat het voor hen een groot risico inhoudt om het arrest ten gronde af te wachten. Zij verduidelijken dat zij nog geen uitnodiging van de Raad hebben ontvangen waarin zij worden opgeroepen om te verschijnen voor een openbare zitting en de kans dus reëel is dat het arrest ten gronde te laat zal komen en dat de werken reeds zullen zijn aangevat.

Aangezien het volgens hen volstrekt onduidelijk is wanneer er een arrest ten gronde zal zijn en gelet op het gegeven dat de persmededeling een nieuw element is waaruit blijkt dat de N9 in Oordegem in 2016 heraangelegd zal worden, en aangezien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een zwaarwichtig nadeel zal berokkenen, besluiten de verzoekende partijen dat de vordering is ingegeven door hoogdringendheid.

De eerste verzoekende partij is een uitbater van een handelszaak in design tuinmeubelen en licht toe dat de huidige parkeerstrook voor haar winkel door de bestreden beslissing zal verdwijnen en dat de parkeerstrook aan de overzijde van haar handelszaak aanzienlijk zal verkleinen. Dit heeft volgens haar tot gevolg dat de parkeerstrook aan de overzijde de parkeerdruk van alle bewoners, bezoekers, klanten en handelaars van de zone 20 tot en met 23 zal moeten opvangen en dus steeds volzet zal zijn. Dit alles komt er volgens de eerste verzoekende partij op neer dat haar handelszaak niet langer bereikbaar zal zijn, waardoor klanten zullen wegblijven. Het schrappen van de huidige parkeerplaatsen betekent “een doodsteek” voor de eerste verzoekende partij.

De tweede verzoekende partij is een uitbater van een bakkerij en vreest dat het schrappen van de parkeerstroken tussen zone 19 en 23 ertoe zal leiden dat de bewoners van die zones genoodzaakt zullen zijn om hun wagen te parkeren op de parkeerstrook voor diens bakkerij. Aangezien de parkeerstrook voor haar bakkerij steeds zal ingenomen zijn door bewoners vreest de tweede verzoekende partij dat haar klanten niet langer zullen parkeren en bijgevolg zullen wegblijven.

De derde verzoekende partij beweert niet over een garage te beschikken en vreest dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat de waarde van haar woning zal dalen nu het voor huurders niet langer mogelijk zal zijn om te parkeren in de buurt van de woning.

2.

De verwerende partij antwoordt dat de eerste verzoekende partij een louter financieel nadeel inroept om de hoogdringendheid te verantwoorden en benadrukt hierbij dat een financieel nadeel in principe herstelbaar is. Verwijzend naar de rechtspraak van de Raad van State stelt zij dat een financieel nadeel slechts de schorsing kan verantwoorden indien de omvang ervan dermate ernstig is dat zij de duur die een vernietigingsprocedure in beslag neemt, niet zal kunnen overbruggen. De eerste verzoekende partij toont dit volgens haar niet aan.

De verwerende partij merkt op dat er voldoende parkeerplaatsen aanwezig zijn in de *“zeer nabije op wandelafstand gelegen omgeving”* en merkt voorts op dat *“de handelszaak van de eerste verzoekende partij louter een stockageplaats betreft met enkel wat toonmodellen”* en dus geen handelszaak is die nood heeft aan veel parkeerplaatsen, minstens toont de eerste verzoekende partij dit niet aan.

Wat betreft de tweede verzoekende partij merkt de verwerende partij op dat zij zich beroept op een nadeel dat puur hypothetisch is en dat het feit dat die parkeerstrook zal worden ingenomen door andere personen niet voortvloeit uit de bestreden beslissing. Immers is het in de huidige bestaande situatie evenmin uitgesloten dat andere personen zich parkeren op de parkeerstrook vóór de handelszaak.

Ten slotte stelt de verwerende partij dat ook de derde verzoekende partij zich louter beroept op een financieel nadeel dat niet volstaat om de hoogdringendheid aan te tonen. Zij merkt met verwijzing naar een foto van de woning met nr. 218 ook op dat de derde verzoekende partij wel over een garage beschikt.

De verzoekende partijen tonen volgens de verwerende partij ook niet concreet aan dat de zaak dermate spoedeisend is dat de behandeling van het gewone vernietigingsberoep niet kan worden afgewacht.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de

bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De verzoekende partijen voeren in essentie aan dat er door de heraanleg van de N9 parkeerplaatsen zullen verdwijnen waardoor zij allen een financieel nadeel zullen lijden.

In het licht van de vereiste van hoogdringendheid komt het aan de verzoekende partijen toe aan te tonen dat de behandeling van de zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. De Raad stelt vast dat de eerste en tweede verzoekende partij rechtspersonen zijn die aanvoeren dat zij door het schrappen van een aantal parkeerplaatsen in het vergunde ontwerp voor de herinrichting van de N9 klanten zullen verliezen, hetgeen in wezen neerkomt op een financieel nadeel. De derde verzoekende partij woont niet (langer) in haar woning gelegen aan de Grote Steenweg 218, maar voert louter aan dat de waarde van haar woning zal dalen, hetgeen eveneens neerkomt op een louter financieel nadeel. De Raad merkt op dat een financieel nadeel, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden, dermate omvangrijk moet zijn dat de verzoekende partijen de duur van de vernietigingsprocedure niet zullen kunnen overbruggen.

De eerste en de tweede verzoekende partij stellen in zeer algemene bewoordingen dat de vermindering van het aantal parkeerplaatsen op de N9 ertoe zal leiden dat klanten zullen wegblijven. Volgens de eerste verzoekende partij zal dit voor haar “de doodsteek” betekenen. De derde verzoekende partij beperkt zich dan weer tot het louter poneren dat de waarde van haar woning zal verminderen doordat eventuele huurders niet meer over parkeerplaatsen zullen beschikken. De verzoekende partijen verstrekken echter geen enkel gegeven over het bestaan en de omvang van de financiële nadelen die zij inroepen. De verzoekende partijen tonen naar het oordeel van de Raad dan ook niet aan dat de financiële nadelen die zij menen te zullen ondergaan dermate omvangrijk zijn dat zij de duur van de vernietigingsprocedure niet kunnen overbruggen.

Wat de derde verzoekende partij betreft, stelt de Raad met de verwerende partij bijkomend vast dat zij wel degelijk beschikt over een inpandige garage, zodat de ingeroepen waardevermindering van haar woning sterk gerelativeerd moet worden.

3.

Om de hoogdringendheid van de vordering aan te tonen, verwijzen de verzoekende partijen nog naar een persmededeling waarvan zij recent kennis hebben genomen en waaruit zij afleiden dat het “mogelijk” is dat de N9 in Oordegem in 2016 zal worden heraangelegd.

De Raad merkt op dat de persmededeling waarop de verzoekende partijen zich beroepen, reeds dateert van 4 november 2014 en dat in die persmededeling wordt gesteld dat volgens de bevoegde minister “*de N9 nog volgend jaar zal worden aangelegd*”. Los van de vraag of de verwijzing naar een persmededeling, waarvan de verzoekende partijen reeds sinds 4 november 2014 kennis konden hebben, een voldoende nieuw element uitmaakt, stelt de Raad vast dat uit de persmededeling niet blijkt dat de werken in 2016 zullen worden aangevat. Het loutere gegeven dat in die mededeling wordt gesteld dat de werken “*nog volgend jaar kunnen aanvatten*” toont

niet aan dat, gelet op de huidige stand van het geding, de werken op korte termijn zullen aanvatten en voltooid zullen zijn. Dit des te meer nu blijkt dat de mededeling waarnaar de verzoekende partijen verwijzen dateert van 4 november 2014 en dus nog van vóór de datum waarop de bestreden beslissing is genomen.

Deze vaststelling wordt door de verzoekende partijen overigens bevestigd. In hun verzoekschrift stellen zij dat de persmededeling niet verduidelijkt wanneer de werken zullen worden aangevat *“zodat het mogelijk is dat de werken begin 2016 zullen worden aangevat en het arrest ten gronde zullen voorafgaan.”* De verzoekende partijen geven hiermee uitdrukkelijk te kennen dat het voor hen niet duidelijk is wanneer de werken zullen worden aangevat. In het kader van de schorsingsprocedure komt het echter net aan de verzoekende partijen toe om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Het louter stellen dat het “mogelijks” is dat de vergunde werken reeds dit jaar een aanvang zullen nemen, volstaat in het licht van het voorgaande dan ook niet om de hoogdringendheid aan te tonen. Bijkomend merkt de Raad nog op dat de verzoekende partijen eveneens nalaten te verduidelijken wanneer in 2016 de vergunde werken volgens hen een aanvang zullen nemen.

Gelet op de voorgaande vaststellingen oordeelt de Raad dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwierpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 24 mei 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Pieter Jan VERVOORT, dienstdoend voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De dienstdoend voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Pieter Jan VERVOORT